

a jiná statistická nebo žurnalistická sdělování ministerii rozesílají se k úřadům bez porta.

9. Pachtovnictvím důchodků nemá, co se jejich dopisování týká, osvobození od porta příslušeti.

10. Dopisování vyslanectví cizích zemí podrobeno jest jako posud placení porta.

11. Každá zásilka, kteráž podle ustanovení předcházejících nepožívá osvobození od porta, má se, když se podává, frankovati. Zásilka taková, kdyby se nefrankovala, má se sice též tomu, komu dle nadpisu svědčí, dopraviti, taxa ale portovní z ní vycházející má se i s taxou dodateční později od toho vybrati, kdo zásilku podal.

12. Osvobození od porta nemá se vztahovati na poštu městskou v místech, kde pošta taková jest, nýbrž místní dopravování dopisů jednotlivých úřadů mezi sebou má obstarávati služebnictvo úřední.

13. Zásylky od porta osvobozené mají se pečeti úřední zavřiti, a na adresu jménem zasílatelovým a slovy: „Věc úřední“ nebo „Ex officio“ oznamenati.

14. Dopisování úřední nemá se rekomandovati, vyjimaje případy v předpisech soudních opatřené nebo jiné případy, dle posouzení těch kterých referentů a představených zvláště důležité, kdežto osvobození od porta, kteréž přísluší dopisům, zavírá v sobě i osvobození od platu rekomendačního.

15. Předpisy vydané strany toho, jak by se zamezilo, objevilo a pokutovalo zlé užívání osvobození od porta, zůstávají ve své moci.

Bruck v. r.

(V ob. Zák. říš. r. 1851. IX. 32., vyd. 15. února.)

36.

Narízení, dané od ministerium vojenství dne 1. února r. 1851,
jímžto se předpisují nová ustanovení strany přisvojování sobě dětí cizích a uznávání dětí nemanželských za manželské tu, kde se týče osob, příslušejících pod vojenskou moc soudní.

Poněvadž v §. 102. ústavy říšské bylo nařízeno, aby vykonávání práva od správy se odloučilo, a v následku toho vynešením, daným od ministra práv dne 29. června r. 1850, č. 257 zákoníka říšského, rozhodování v těch případech, kde se týče přisvojování sobě dětí cizích a uznávání dětí nemanželských za manželské, úřadům soudním svěřeno jest, nařizuje ministerium vojenství, zrušujíc zarovně nařízení, od dvorské rady vojenské dne 19. února r. 1819, H. 142. vydané, strany osob pod vojenskou moc soudní příslušejících, jak tuto položeno:

§. 1. Aby mohl někdo býti přisvojen na místo dítěte, potřebí předkem a nejprve aby přisvojovatel nebo přisvojovatelka o tom se prohlásili.